

नाविनौरिवेत्यस्वातन्त्र्यद्वितीयोविकल्पः ॥ २ ॥ आहरिष्यतिराजानस्तवापिविपुलं धनमित्युक्तं तत्राह भविष्यमिति कृत्यं इदानीमेवानुष्ठेयमर्थं द्यूतेन शत्रुश्रीहरणरूपं प्रयोजनं तत्तन्मविष्यं यज्ञकालिकं वदसि ॥ ३ ॥ ननु विदुरो द्यूतं न मन्यते इत्याशंक्याह परनेय इति अस्माकमग्रणीत्वं विदुरशिक्षणीयो माभूरित्यर्थः ॥ ४ ॥ जानन्नेवाहं तव हितं वदामीति चेत्तत्राह राजन्मिति मोहमेव ददासि न तु हितं वदसीत्यर्थः ॥ ५ ॥ प्रशाम्य भरतर्षभेति त्वदुक्तो निवृत्तिरूपो धर्मो बुभूषूणामस्माकं नेष्ट इत्याह लोकेत्यादिना ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ननु विप्रियकर्त्ता शत्रुर्न च पाण्डवास्तथासंतीत्याशंक्याह शत्रुरिति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

जानन्वैमोहयसिमां नाविनौरिव संयता ॥ स्वार्थे किं नावधानं ते उता हो द्वेष्टि मां भवान् ॥ २ ॥ न संती मे धार्तराष्ट्रायेषां त्वमनुशासिता ॥ भविष्यमर्थमाख्यासि सर्वदा कृत्यमात्मनः ॥ ३ ॥ परनेयो ग्रणीर्यस्य समागन्प्रतिमुत्थति ॥ पन्थानमनुगच्छेयुः कथं तस्य पदानुगाः ॥ ४ ॥ राजन्यरिणतप्रज्ञो वृद्धसेवी जितेन्द्रियः ॥ प्रतिपन्नान्स्वकार्येषु संमोहयसिनो भृशं ॥ ५ ॥ लोकवृत्ताद्राजवृत्तमन्यदाह बृहस्पतिः ॥ तस्माद्राज्ञाऽप्रमत्तेन स्वार्थश्चित्यः सदैव हि ॥ ६ ॥ क्षत्रियस्य महाराज जयेवृत्तिः समाहिता ॥ सर्वैधर्मस्त्वधर्मो वा स्ववृत्तौ कापरीक्षणा ॥ ७ ॥ प्रकालयेद्दिशः सर्वाः प्रतोदेनेव सारथिः ॥ प्रत्यमित्रश्रियं दीप्तां जिघृक्षुर्भरतर्षभ ॥ ८ ॥ प्रच्छन्नो वा प्रकाशो वा योगो योरिप्रवाधते ॥ तद्वैशखं शस्त्रविदां न शस्त्रं ददनं स्मृतं ॥ ९ ॥ शत्रुश्चैव हि मित्रं च न लेख्यं न च मातृका ॥ यो वै संतापयति यं स शत्रुः प्रोच्यते नृप ॥ १० ॥ असंतोषः श्रियो मूलं तस्मात्तं कामयाम्यहं ॥ समुच्छ्रये यो यतते स राजन्यरमोनयः ॥ ११ ॥ मम त्वं हिन कर्त्तव्यमैश्वर्ये वाधनेपि वा ॥ पूर्वावाप्तं हरंत्यन्ये राजधर्मं हितं विदुः ॥ १२ ॥ अद्रोहसमयं कृत्वा चिच्छेदनमुचेः शिरः ॥ शक्रः साभिमततस्य रिपौ वृत्तिः सनातनी ॥ १३ ॥ द्वावेतौ ग्रसते भूमिः सर्पो बिलशया निव ॥ राजानं चाविरोद्धारं ब्राह्मणं चाप्रवासिनं ॥ १४ ॥ नास्ति वै जातिः शत्रुः पुरुषस्य विशांपते ॥ येन साधारणी वृत्तिः स शत्रुर्नैतरो जनः ॥ १५ ॥ शत्रुपक्षं समृध्यंतं यो मोहात्समुपेक्षते ॥ व्याधिराप्यायित इव तस्य मूलं छिनत्ति सः ॥ १६ ॥ अल्पोपित्यरित्यर्थं वर्धमानः पराक्रमैः ॥ वल्मीको मूलज इव ग्रसते वृक्षमंति कात् ॥ १७ ॥ आजमीढरिपोर्लक्ष्मीमतिरोचिष्ठभारत ॥ एष भारः स त्ववतां नयः शिरसि धिष्ठितः ॥ १८ ॥ जन्मवृद्धि मिवार्थानां यो वृद्धिं मभिकांक्षते ॥ एधते ज्ञातिषु सर्वैस यो वृद्धिर्हि विक्रमः ॥ १९ ॥

ब्राह्मणं संन्यासिनं ॥ १४ ॥ साधारणी तुल्या वृत्तिर्जीविका एकामिषत्वमित्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ मातेरोचिष्ठरुचिकरी माभूत् स त्ववतां बुद्धिमतां नयोनीतिः धिष्ठितः स्थितः अयं न योधीमद्भिः शिरसा बोद्धव्य इत्यर्थः ॥ १८ ॥ जन्मवृद्धि मिव जन्मप्रभृति जीवद्देहादेर्या वृद्धिः स्वाभाविकीतामिव एधते वर्धते सद्यः अर्थानां वृद्धिर्येन सः सद्यो वृद्धिः विक्रमः पराक्रमः ॥ १९ ॥